

ПРОТОКОЛ

№ 12505

гр. С., 27.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 139 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. КР. П.

при участието на секретаря Л. ГР. П.

Сложи за разглеждане докладваното от В. КР. П. Гражданско дело № 20221110125463 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:10 часа се явиха:

МОЛИТЕЛКАТА Л. В. Д., редовно уведомена, явява се лично и с адв. Ж., с днес представено пълномощно за преупълномощаване.

МОЛИТЕЛКАТА М. П. Д., действаща чрез своята майка и законен представител Л. В. Д., редовно уведомена, не се явява, представлява се от законния представител и с адв. Ж., с днес представено пълномощно за преупълномощаване.

МОЛИТЕЛЯТ В. П. Д., действащ чрез своята майка и законен представител Л. В. Д., редовно уведомен, не се явява, представлява се от законния представител и с адв. Ж., с днес представено пълномощно за преупълномощаване.

МОЛИТЕЛКАТА Е. П. Д., чрез своята майка и законен представител Л. В. Д., редовно уведомена, явява се лично, представлява се от законния представител и с адв. Ж., с днес представено пълномощно за преупълномощаване.

ОТВЕТНИКЪТ П. М. Д., редовно уведомен, явява се лично и с адв. Х., с пълномощно по делото.

ДСП-В., редовно уведомени, не се представляват.

СВИДЕТЕЛЯТ С. Д. С., редовно призован, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ Н. А. П., редовно призован, явява се.

Пълномощниците на страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ докладва писмо от МВР, Дирекция „Национална система 112“ от 21.07.2022 г.

Адв. Ж.: Нямаме други доказателствени искания. Водим един свидетел.

Адв. Х.: Във връзка с това, че се твърди, че молителката е разговаряла по телефона с доверителя ми в деня, в който има събитие, моля да ни издадете съдебно удостоверение, което да послужи пред мобилният оператор от телефона на който тя твърди, че се е обаждала на доверителят ми, за да докажем, че няма такова обаждане от страна на Л. към бившия □ съпруг. В декларацията към молбата и в молбата по ЗЗДН има много разминавания, които водят до това, че има отношение на детето спрямо бащата, с оглед дългите процедури по ЗЗДН, разводи и т.н. и че фактите и обстоятелствата са нагледни и спрямо това да се постигне един друг ефект, че няма реално насилие. Водим си допуснатия свидетел.

Адв. Ж.: Моля да не уважавате доказателственото искане, защото същото не касае случката на 11.05., а касае да опише отношенията, които са доста ясни и влошени между молителката и ответника. Считам, че искането е ирелевантно. Аз доколкото знам не е твърдяно такова нещо доверителката ми да се е свързвала с ответната страна. Телефонни разговори са провеждани с нейната сестра и с Е..

Пълномощниците на страните (поотделно): Не възразяваме да се разпитат свидетелите.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетелите:

М. В. Г., 41 г., неосъждана, сестра на молителката, без дела с ответника.

Л. П. В.ева, 78 г., неосъждана, майка на ответника, без дела с ищцата.

Н. А. П., 54 г., неосъждан, без дела и родства със страните.

СЪДЪТ разясни правото по чл. 166, ал. 1, т. 2 ГПК на свидетелите Г. и В.ева да откажат да свидетелстват.

Св. Г. и В.ева (поотделно): Желая да свидетелствамме.

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, свидетелите обещаха да кажат истината.

От залата се изведоха свидетелите В.ева и П..

Свидетелката Г. на въпроси на адв. Ж.: Бях на работа на 11.05., беше в средата на седмицата, като мисля, че беше в сряда, бях си на работа. Сестра ми ми се обади, че Е. – най-голямата □ дъщеря □ се е обадила, че е вкъщи, че е заключена и, че не може да излезе, защото баща □ е влязъл, сменил е бравите и тя е заключена вътре. Сестра ми се обади с молбата да отида там на място. Аз съм медицински представител и ми е лесно придвижването. Отидох на място, а сестра ми каза, че идва с двете по-малки деца, с които учат и работят в едно и също училище, сестра ми е учител. Отидох там и изчаках отпред. Видях, че Е. беше на балкона и гледаше. Видях П. Д. и брат му пред блока. Не съм се легитимирила, не съм се показвала, исках да изчакам сестра ми, защото тя каза, че ще дойде на място да види какво се случва. Двамата мъже не ме видяха, защото аз седях отдалече в колата, П. Д. говореше по телефона. Не мога да кажа колко продължи това, но сравнително кратко чаках сестра ми, минути е било. Не съм гледала постоянно балкона и не знам, дали детето е било постоянно там. Аз не се показвах и детето не ме видя, то гледаше постоянно към входа. Сестра ми се обади, че приближават и аз да отида да ги посрещна с колата. В. остана при мен в колата. Сестра ми дойде с двете деца, без кола. Сестра ми със средното дете – М., която пожела да отиде с майка си да види как е така. В този момент аз бях отстрани на блока и нямах видимост. След това сестра ми отиде към блока и видях полицейска кола да отива. Случката беше през ранния следобед, може би 2-3 следобед. Сестра ми се появи след 18:00 ч., защото се наложи да ангажирам съпруга ми да вземе моето дете от училище. Не знаехме какво се случва. Видях, че пристига полицейската кола, но вътре не знам какво се е случило. Сестра ми се върна с Е. и М. и се качихме в колата и отидохме у нас. Е. трепереше цялата и излезе по домашните си чехлички, без яке. Тя трепереше и не знаеше какво се случва и каза: „Аз няма да се върна повече там“. С колата се прибрахме у нас. Децата не знаеха какво се случва, защо нямаха вещи, защото излязоха от там без вещи – както си бяха дошли от училище, така си останаха и не бяха наясно какво се случва. М. искаше да види как си, В. искаше да знае къде ще спят, какво се случва и да е с майка си. Моята работа беше да ги прибера на сигурно място. Заведох ги тогава в моето жилище, където живея със съпруга си и сина си. Няколко месеца те бяха при мен. От 01.08. сестра ми започна да плаща наем на П. Д. за това, че се връща в жилището. От 11.05. децата са в нашата къща, живеехме 7 човека вкъщи. В един момент успях да им освободя отделно помещение, където по принцип живеят свекър ми и свекърва ми, защото ние сме във фамилна къща, които лятото си бяха заминали за В.. На същият ден Е. имаше празник на училището. Тя за това не беше с обичайната си училищна униформа и нямаше с какво на следващия ден да отиде на училище. Обикновено униформата е тениска или суитшърт и панталон, тениските им са специални с емблеми, еднакви за всички ученици. Ученически

пособия децата нямаха на следващия ден. На Е. съм □ дала мои дрехи, мои обувки. Имахме проблем с блуза, защото гръдната обиколка на Е. е по-голяма от моята и по-малка от на майка □, наложи се да извадя дрехите си за бременни, за да □ намеря блуза. На малките деца, включително и за домашните дрехи взех от на сина ми, защото са горе долу на една и съща възраст, като и моето дете и средното дете са на 10 г. За Е. беше най-трудно, защото тя трябваше да има матури и изпити тази година за кандидатстване в същото училище и тя беше безкрайно притеснена, защото от 4 паралелки стават 3. Когато аз ги взех на 11.05. никой нямаше лични вещи, дрехи, обувки. Те са останали в апартамента, защото П. не ги е дал. Това ми го каза сестра ми, а също и Е.. Благодарение на полицаите и тяхна инициатива е бил проведен разговор между П. Д. и брат му, за да се уговори багажа на сестра ми, дрехи, обувки, лични вещи, всички да бъде взето от друг адрес. Багажа вече е бил изнесен от това жилище и пренесен в друго жилище, но само багажа на майката. Най-малкото дете 3 дни рева за „Мистър пухчо“ – плюшена играчка кучеподобно. Е. беше много притеснена, защото това беше последния месец и нещо най-важен и тя нямаше от какво да учи. Каза, че се е молила на съучениците си да □ дават учебници, да снимаме учебници; учебни тетрадки и т.н. Сестра ми на следващия ден ходи да разговаря с учителите, защото Е. ще се явява без униформа, без учебни помагала, за да е ясно, че е защото детето не е лошо и лош ученик, а защото такива са обстоятелствата. Същото се случи и с малките деца в нейното училище. Децата бяха на практика бездомни за 2 месеца. Ако аз не живеях в С. не знаех къде щяха да живеят. Децата имат баба и дядо във В.. Всяко лято децата и моето дете отиват с някой от нас във В.. Юли месец двете малки деца отидоха при баща си за 14 дни, но Е. отказа и каза, че няма желание да бъде при баща си.

Адв. Ж.: Нямам повече въпроси.

Свидетелката Г. на въпроси на адв. Х.: Доколкото знам, разводът започна декември 2018 г. Децата са в течение и за това им дойде изневидЕ. цялата тази промяна. Те от 4 г. ходят на посещение при баща си, имат си някакъв график, някакъв режим и сега изведнъж П. се е обадил на Е. и ѝ е казал, че те ще живеят при него, което е било голям шок.

Адв. Х.: Моля съда да постави въпроса на свидетелката: Известно ли е на децата, че има друго дело. за домашно насилие между родителите им и там е отхвърлен иска?

Адв. Ж.: Няма относимост, защото няма релевантност към спора.

Адв. Х.: Нашето твърдение е, че по друго решение са присъдени на бащата и той никога не е могъл да си упражнява правата.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ

НЕ ДОПУСКА въпроса.

Свидетелката Г. на въпроси на адв. Х. и ответника Д.: В периода май-август, докато децата бяха при нас, те контактуваха с баща си. Нямам представа дали са били на море с баща си, но бяха с него 2 седмици. В този период Е. отказа категорично да контактува с баща си. За Е. и В. не знам дали са контактували с баща си в този период, освен тези 2 седмици при него. Доколко знам, след няколко дни от случката от 11.05. на Е. баща □ беше писал по „Вайбър“, че той е съгласен те с майка си да се върнат в апартамента. Доколкото знаем от съседите той се е населявал в апартамента. Знаем го от касиерката на етажната собственост. При позвъняване той отваря вратата и Е. отказа да съществува с него на едно място. Те нямаха желание да правим подобни опити. Под „те“ имам предвид сестра ми и Е., тъй като не знаем дали няма да се повтори това нещо. Е. е достатъчно разумна и не мога да кажа, че слуша майка си. Не съм присъствала на разговор в който майката и децата да обсъждат и тя да ги убеждава да не си взимат вещите. Не мога да кажа, дали е имало контакт между Л. и П., по отношение на това да се върнат вещите на децата. Имейл е имало към сестра ми от него към нея, че той е съгласен децата и майката да се върнат в апартамента. Не помня, дали в имейла се е споменавало връщане на вещи. След този имейл аз, сестра ми с двама други приятели и аз с колата отидохме до апартамента да вземем необходимото на децата. Било е неделята след 11-ти, след няколко дни. Децата седяха няколко дни без вещи. Измъкнах на собственото си дете блузи и панталони, за да има какво да обличат. В неделя сестра ми с двама други свидетели взе вещите от апартамента, аз бях само шофьор. През вратата влязоха в апартамента. Не мога да кажа П. дали е бил там, аз не съм го видяла. На Л. вещите взехме от друг апартамент, от друг човек, от друг блок. На 11.05. в 21:00 ч. П. Д. се уговори с брат си сестра ми да отиде там, като и майка му беше там да вземем вещи на сестра ми единствено. Имам телефон на Е.. Не си спомням, дали на 11.05. съм звъняла на племенницата ми. Тя от 4 г. е от подобни дела и сестра ми не се впечатлява какво се случва вече. Единствената цел е да се осигури на децата нормално ежедневие, спокойствие, а това беше абсолютно нарушено. На следващия ден се опитахме да им намерим място къде да спят, какво да ядат; да им намеря дрехи; обувки и т.н.; да се успокоят, защото те ме питаха: „Ние къде ще живеем?“ Определено трябваша няколко дни да се успокоят децата. Не помня датата на който е бил изпратен имейла. Предполагам, че имейла е бил изпратен и получен между случката и неделята. Тогава Л. ми изчете самият имейл. Пишеше нещо от сорта на Е. на „Вайбъра“: „Съгласен съм вие и майка ви да дойдете в апартамента“. Не беше ясно каква е идеята на това съобщение. След като изчете имейла тя каза, че не може да разбере какъв е смисъла на имейла. Не знам дали тя му се обади тогава на него да уточнят имейла. Аз лично не съм се обаждала на П. Д. и той на мен не ми е никакъв. От преди 4 г. му имам телефон, може би е същия, не съм му звъняла. Неделя е почивен ден, мога да отида с колата, може да ангажираме допълнителни хора да дойдат като свидетели. Аз не съм била горе и не знам кой е отключил тогава. Сестра ми каза тогава: „На

децата им трябва инхалатор“ и се чудехме как да се снабдим с тези вещи. Аз тогава □ казах, че в неделя е удобен ден. Не знам какво точно каза, но тогава отидохме. Аз нямам никаква идея кой има ключ от този апартамент, аз бях в колата долу. Малките деца бяха с униформи от училище, но имаха само тях, ученически пособия за деня ако са имали нещо, нямам представа. Е. слезе от апартамента по домашни чехли и без яке от апартамента, без обувки, дала съм □ моите. В нея тя нямаше никакви учебници. М. и В. дойдоха от училище, бяха с униформи от училище, имаха обувки, якета, бяха с ученическите чанти и каквото са имали през деня. Помня, че им купувахме бельо и на тримата, защото не знаехме колко дълго ще живеят при нас и още на следващия ден ходихме за дрехи, чорапи, бельо. Не си спомням пред мен сестра ми да е звъняла на П. Д.. Не мога да кажа, след колко време дойдоха на 11-ти полицаите, не съм броила минутите. М. пожела да види каква си, а В. реши да остане в колата, не знам защо. Предполагам, че майката е казала на двете деца, че каква им е горе в апартамента и е заключена. В колата В. не е говорил за баща си. Не си спомням М. да е говорил за баща си. Става въпрос за няколко минути. Е. след случката ми каза, че е искала да излезе, но е било заключено. Каза ми, че е молила баща си да я пусне да излезе, но той не □ е разрешил и за това тя беше толкова разстроена.

Ответникът Д.: Имам още въпроси.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетелката и я освободи.

Свидетелката В.ева на въпроси на адв. Х.: Май месец синът ми ми каза, че е отпаднала забраната и вече може да влезе в апартамента да се грижи за децата. Аз живея в къщата при майка ми, при него. Май месец отидохме с П. в училището, за да се разбере с Л., не знам какво са говорили. Отиде там и взе М. и той я доведе до колата, защото колата му беше до входа. М. беше толкова щастлива и се върнаха в училище. П. заведе М. в училището и отиде да говори с Л.. Е. после дойде. Той каза, че е казал на Л., че ще остави багажа, да вземе децата да се грижи той за тях. Тогава Е. дойде от училище, тя учи в друго училище. Е. дойде по-късно. Ние бяхме в О. 1 с П.. Той прибра багажа на Л. и каза, че са се разбрали да □ занесе багажа в О. 2. Не помня по кое време беше случката. Аз останах горе, като той заключи и отиде да занесе багажа в О. 2. Аз имах ключ да отключа, ако Е. дойде, но тя не дойде. П. се върна за 5-6 минути, то е много близко. Дойде той и слязохме долу, тогава дойде Е. и се качихме горе. Отидохме в едната стая с Е., започнахме да си говорим и аз □ казах: „Не се притеснявайте, всичко, обичате баща ти, той ви обича“. Говорихме си успокоителни работи с Е.. Минаха няколко минути и тя отиде по телефона да говори и по едно време чух, че говори с майка си. Когато свърши разговора, доста си поговори, всичко се завъртя за 15-20 минути. Тя беше разстроена, обърна се, започнаха да текат сълзи и аз я попитах: „Какво става бе Е.? Какво говорихте?“, но тя не каза нищо. Бащата слезе долу с брат си, защото той не иска да остава насаме с Л.. Когато П. излезе заключи пак

апартамента, но аз имах ключ. Апартамента има балкон. Е. беше в стаята, не видях да е излизала на балкона. Ние останахме горе. Общо сме били заедно около 15-20 минути с Е.. Л. го беше заплашила, че пак ще направи същото. Аз не знам кога точно е извикала полиция, но беше извикала и единия от тях се качи горе. Е. през това време, когато той отвори, майка □ я викна веднага и излязоха надолу. Полиция дойде горе да вземе някаква папка, не мога да кажа. В О. 1 живее Л. с децата. В апартамента има вещи на децата, после той им даде всичко, дрехи, обувки, защото не знаехме къде отидоха децата, изчезнаха. Докато беше с мен Е. не е искала да излиза, беше разстроена. В началото Е. беше спокойна. Сина ми искаше децата да живеят с него и да влезе да живее в апартамента. Аз имах ключ и можехме да излезем по всяко време. Е. не ме е молила да излезе. Тя се качи с мен и с баща си, беше спокойна.

Адв. Х.: Нямам повече въпроси.

Свидетелката В.ева на въпроси на адв .Ж.: Докато Е. говореше по телефона, чух думата мамо и тя отиде в другата стая. Стаите са една срещу друга и ги дели едно малко антре. Аз тръгнах след нея, но когато започна да говори гледах да не я подслушвам и се отстраних на една крачка. Може би 15 минути до 20 минути сме седели с Е. сами в апартамента. Брата на П. дойде, защото никой не смее да остане насаме с Л., защото преди му беше казвала, че отново ще го изкара, каквото ще да става. Брат му и аз отидохме в О. 2 да си вземе дрехите там, за да не ходи П., защото тя прави скандали, а той не искаше да се тормозят децата. Багажа беше дрехите на Л.. След това не знам къде са отишли с децата и с месеци не ги пусна. Не знам какво стана с тях, не знам къде са били децата, но предполагам, че при сестра □, защото, когато идваха да взимат багажа бяха със сестра □. Ставаше дума за чанта багажа на Л..

Адв. Ж.: Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетелката и я освободи.

Свидетелят П. на въпроси на адв. Ж.: Страните в залата са ми познати, но дата не мога да кажа. Посетил съм сигнал в „О. 1“, не мога да кажа точен адрес, към края на смяната – около 18:00 ч., заедно с колегата. Става въпрос за случка от тази година. Госпожата, не помня имена, но става въпрос за молителката (посочена му от съда) ни посрещна пред входа, която пожела съдействие от нас да си вземе вещи от апартамента, в който се качихме – пред апартамента. Ние спряхме патрулката отпред, но не помня кой беше, беше жената. Качихме се горе, не съм сигурен, дали господина беше в апартамента или дойде след нас, но помня, че ставаше въпрос за същият господин (ответникът – посочен от съда). Госпожата

пожела да си вземе вещите, като той ги изнасяше от апартамента и ги даваше. Тя заяви, че има част от вещи, които са в друго жилище. Уговориха се за 21:00 ч. да си вземе вещите, като там ще бъде братът на господина. Доколкото си спомням е сменена ключалка. И двамата твърдяха, че е сменена ключалката. Тогава не сме искали документи за собственост на жилището. Тогава съставихме протокол и на двете лица да не се саморазправят, а всички спорни въпроси да решават по установения ред. Тогава на посещенията бяха само възрастни хора, деца нямаше. Доколкото разбрах децата не искат да идват. Не съм сигурен кой от двамата го спомена, но нямаше на случката деца. Нас ни бяха извикали във връзка с багажа на госпожата. Аз влизах с господина в апартамента, който взимаше вещи и ги даваше. Госпожата посочваше, примерно: „Дайте ми жълтото яке.“ или нещо такова. Не казвам, че е точно. Госпожата не е близала в жилището. Тя казваше на него на входа на апартамента, не влизаше вътре, но казваше каква вещ □ трябва и е нейна. Попита за папка, като посочи къде трябва да е, отидох с господина, но такава папка нямаше и аз □ казах на госпожата, че не е имало такава папка. Мъжът носеше вещите и аз не съм ги броил. Не мога да кажа, дали на случката на която присъствах е била предходната свидетелка. Аз тогава комуникирах с мъжът и жената и не помня да съм видял други хора, възрастна жена и деца. Аз влизах в апартамента, но не съм видял деца и друг човек, освен ответника. С. С. колегата също беше с мен. Нашата смяна беше към края си, което значи, че е било около 18:00 ч. Смените ни са от 07:00ч. до 19:00ч. По документацията имаме задължение да записваме и там има записан часа.

Адв. Ж.: Нямам повече въпроси.

Свидетелят П. на въпроси на адв. Х.: Тогава мъжът съдействаше и не е имало караници и препирни. Колегата ми, когато получихме призовките, беше в болничен.

Адв. Х.: Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля и го освободи.

СЪДЪТ констатира, че има внесен депозит за призоваването на свидетеля, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на свидетеля от внесения депозит в размер на 30 лв., за което се издаде 1 брой РКО.

СЪДЪТ констатира, че с писмото на Дирекция „Телефон 112“ е представен диск със звукозапис, като в съдебно заседание няма техническа възможност за изслушването му, като

ОПРЕДЕЛИ

ДОПУСКА съдебно-техническа експертиза, която да снее на хартиен носител запис изпратен от „Национална система Телефон 112“ с писмо от 21.07.2022 г.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Н. С. К..

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на 400 лв. от бюджета на съда.

Адв. Х.: Ние твърдим, че на 11.05.2022 г. г-жа Л. Д. не е звъняла от телефон, който завършва на 508 на телефона на ответника – 0887844270. Ние твърдим, че тя от никакъв телефон не е звъняла на ответника.

Адв. Ж.: Ние не твърдим обратното.

Ищцата Д.: Нямам спомен дали на този ден съм звъняла на ответника. На живо съм разговаряла с него в О. 1.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Х. в деседнтевен от днес срок да уточни с писмена молба искането си за съдебно удостоверение.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ отново от адреса по месторабота свидетелят С. С..

За разпит на един свидетел и изслушване на експертиза,

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 02.11.2022 г. от 16:30 ч., за която дата и час страните – редовно уведомени.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетелят, както и вещото лице.

Пълномощниците на страните (поотделно): Молим за препис от протокола.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ

ДА СЕ ИЗДАДЕ препис от протокола на страните.

Съдебното заседание приключи в 11:39 часа.

Протоколът е изготвен и подписан на 30.09.2022 г.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____